EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.7.2014
COM(2014) 494 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter de europæiske struktur- og investeringsfondes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring i henhold til artikel 23 i forordning (EU) nr. 1303/2013

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING 3

2. HVORNÅR FORETAGES DER EVALUERING AF PARTNERSKABSAFTALER OG PROGRAMMER I HENHOLD TIL ARTIKEL 23? 4

3. EVALUERING OG TYPER AF ÆNDRINGER AF PARTNERSKABSAFTALER OG PROGRAMMER I HENHOLD TIL ARTIKEL 23 5

4. EFFEKTIVE FORANSTALTNINGER SOM FØLGE AF KOMMISSIONENS ANMODNING OM OMPROGRAMMERING 8

5. OMSTÆNDIGHEDER, DER KAN GIVE ANLEDNING TIL SUSPENSION AF BETALINGER 9

6. KRITERIER FOR FASTLÆGGELSE AF DE PROGRAMMER, DER SKAL SUSPENDERES, OG SUSPENSIONENS NIVEAU 10

KONKLUSION 11

1. Indledning

I perioden 2014-2020 knyttes støtten fra de europæiske struktur- og investeringsfonde ("ESI-fondene") [1] tæt sammen med overholdelsen af principperne for EU's økonomiske styring. Tidligere var betingelserne for adgang til støtte fra fondene begrænset til én fond — Samhørighedsfonden (artikel 4 i forordning (EF) nr. 1084/2006)[2] og til én procedure for økonomisk styring — proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Denne sammenknytning er blevet styrket betydeligt. Den bygger på en styrkelse og udvidelse af anvendelsesområdet for økonomisk styring som reaktion på den økonomiske og finansielle krise og på målsætningen om at øge effektiviteten af EU's finansiering i en situation med finanspolitiske stramninger. Artikel 23 i forordning (EU) nr. 1303/2013, forordningen om fælles bestemmelser for de fem europæiske struktur- og investeringsfonde[3] indeholder bestemmelser, der knytter fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring.

Til forskel fra den foregående programmeringsperiode er støtte fra alle fem europæiske struktur- og investeringsfonde er nu betinget af, at procedurerne for økonomisk styring overholdes. Disse betingelser anvendes ved hjælp af to forskellige mekanismer:

- første streng, som navnlig omfatter stk. 1-8 i artikel 23, hvor Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at omfordele en del af midlerne, hvis dette kan begrundes med økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer, som man er blevet opmærksom på i forbindelse med forskellige led i proceduren for økonomisk styring og

- anden streng, som navnlig omfatter stk. 9-11 i artikel 23, hvor Kommissionen er forpligtet til at foreslå en suspension af ESI-støtten, når visse faser i processen for økonomisk styring er nået.

Da forordningen blev vedtaget, fremsatte Kommissionen følgende erklæring:

"*Kommissionen bekræfter, at den senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af forordningen om fælles bestemmelser vil udstede retningslinjer i form af en meddelelse fra Kommissionen, hvori det forklares, hvordan Kommissionen forestiller sig, at bestemmelserne i artikel 23 om foranstaltninger, der sammenkobler ESI-fondenes effektivitet med sund økonomisk forvaltning skal anvendes. Retningslinjerne vil navnlig omfatte følgende elementer:*

- *for så vidt angår stk. 1, begrebet "revidere" og de typer af "ændringer" af partnerskabsaftaler og programmer, som Kommissionen kan anmode om, samt præcision af, hvad der kan udgøre "effektive foranstaltninger", jf. stk. 6*

---

[1] Der er tale om følgende fonde: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

[2] Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94.

[3] Forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006.

- *for så vidt angår stk. 6, en angivelse af, hvilke omstændigheder der kan give anledning til at suspendere betalinger, herunder kriterier, der kan være relevante for fastsættelsen af, hvilke programmer der evt. bør suspenderes, eller for fastsættelse af omfanget af suspensionen af betalinger"*[4].

Denne meddelelse følger op på Kommissionens tilsagn og indeholder retningslinjer for anvendelsen af specifikke bestemmelser i stk. 1 og 6 i forordningens artikel 23. Meddelelsens anvendelsesområde er derfor begrænset til den første streng. Det er hensigten, at retningslinjerne skal skabe yderligere sikkerhed om, hvordan visse særlige bestemmelser i artikel 23 vil blive gennemført.

2. Hvornår foretages der evaluering af partnerskabsaftaler og programmer i henhold til artikel 23?

I løbet af 2014 forhandler medlemsstaterne deres partnerskabsaftaler og programmer med Kommissionen. Disse aftaler og programmer fastlægger den flerårige strategi for gennemførelsen af medlemsstatens tildeling fra de fem ESI-fonde i løbet af programmeringsperiodens syv år (2014-2020). Kommissionen forventer at godkende partnerskabsaftalerne og de fleste programmer i løbet af 2014 i overensstemmelse med artikel 16 og 29 i forordningen om fælles bestemmelser.

Medlemsstaterne og Kommissionen bør fokusere på at opstille prioriteter lige fra begyndelsen af perioden. Dette kræver, at de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, i Rådets relevante henstillinger eller i forbindelse med makroøkonomiske tilpasningsprogrammer behandles hensigtsmæssigt og støttes af et tilstrækkeligt finansieringsniveau under hensyntagen til den enkelte medlemsstats finansielle tildeling. Under forhandlingerne tilstræber Kommissionen derfor ligeledes at sikre, at de nye programmer udformes under hensyntagen til de eksisterende relevante landespecifikke henstillinger og Rådets henstillinger for hver enkelt medlemsstat og eventuelt aftalememorandummet, når der er tale om et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

Omprogrammering i henhold til artikel 23 må først foretages efter 2015 og inden 2019. Dette bør kun anvendes i tilfælde, hvor det kan have større virkninger end den eksisterende tildeling af midler i gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, relevante henstillinger fra Rådet eller i de økonomiske tilpasningsprogrammer. ESI-fondene støtter typisk flerårige investeringsstrategier, der kræver en vis grad af sikkerhed og varighed. Hyppig omprogrammering bør undgås, da dette ville bryde forudsigeligheden i forvaltningen af midlerne og undergrave troværdigheden af vedtagne partnerskabsaftaler og programmer. Mens landespecifikke henstillinger ajourføres hvert år, er de underliggende udfordringer i medlemsstaterne desuden af langsigtet karakter og ændres ikke væsentligt fra år til år. Dette er grunden til, at de omprogrammeringsbeføjelser, der er indrømmet Kommissionen, vil blive anvendt med omhu, og til, at man bør foretrække stabilitet frem for hyppig omprogrammering.

I henhold til artikel 23, stk. 1, kan Kommissionen anmode om en omprogrammering:

[4] Se EUT C 375 af 20.12.2013, s. 2.

- for at understøtte gennemførelsen af relevante landespecifikke henstillinger[5] (herunder i tilknytning til den forebyggende del af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer) og rådshenstillinger, på betingelse af at disse er relevante i forbindelse med ESI-fondene

- for at understøtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat som led i den forebyggende del af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer[6], forudsat at ændringerne anses for at være nødvendige for at korrigere de makroøkonomiske ubalancer, og

- for at maksimere ESI-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne i medlemsstater, der er omfattet af finansiel støtte i henhold til den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme[7], betalingsbalancestøttemekanismen[8], den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet eller den europæiske stabilitetsmekanisme[9]. I de to sidstnævnte tilfælde skal den finansielle bistand ledsages af et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

Der kan anmodes om en omprogrammering inden for de enkelte ESI-fonde eller generelt for strukturfondene (dvs. EFRU og ESF). I begge tilfælde gælder der vigtige retlige begrænsninger af de beløb, som kan underkastes en omprogrammering.

For det første må en omprogrammering ikke påvirke de årlige lofter, der er fastsat i den flerårige finansielle ramme, eller de årlige rater af programmets tildelinger, som er fastlagt i årene forud for vedtagelsen af omprogrammeringen. For det andet kan overførsler på tværs af ESI-fondene kun foretages mellem EFRU og ESF og skal overholde ESF-minimumsandelen (artikel 92, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser). For det tredje skal enhver omprogrammering mellem og inden for fondene overholde kravene vedrørende andelene for tematisk koncentration, som er fastsat for de forskellige ESI-fonde. Ved omprogrammerering bør der også tages hensyn til ønsket om at afsætte mindst 20 % af EU-budgettet til klimaforandringsmålsætningerne. For det fjerde skal eventuelle overførsler af midler inden for eller på tværs af strukturfondene overholde de finansielle bevillinger pr. regionskategori. Endelig finder artikel 23 ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

3. Evaluering og typer af ændringer af partnerskabsaftaler og programmer i henhold til artikel 23

Forordningen fastsætter ikke en frist, inden for hvilken Kommissionen kan anmode om en omprogrammering. I tilfælde, hvor der anmodes om en omprogrammering i forbindelse med det europæiske semester, skal dette ske hurtigst muligt efter vedtagelsen af de relevante landespecifikke henstillinger fra Rådet og i hvert fald ikke senere end fire

[5] Landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

[7] Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

[8] Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

måneder efter Rådets vedtagelse. Dette vil være foreneligt med de angivne frister for omprogrammering og forhindre interferens med den efterfølgende runde af landespecifikke henstillinger. I forbindelse med anmodninger om omprogrammering med henblik på at efterkomme Rådets henstillinger i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, vil Kommissionen overveje lignende frister. Med hensyn til anmodninger om omprogrammering, der vedtages for at maksimere de makroøkonomiske tilpasningsprogrammers virkninger for vækst og konkurrenceevne, vil Kommissionen vedtage dem hurtigst muligt efter undertegnelsen af aftalememorandummet eller evt. det supplerende aftalememorandum.

Kommissionens anmodning om omprogrammering skal være behørigt begrundet. Anmodningen skal indeholde henvisninger til den relevante landespecifikke henvisning eller relevante rådshenstilling (eller foranstaltning i aftalememorandummet, hvis medlemsstaterne er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram), der udløste anmodningen, og indeholde de begrundelser, som anmodningen er baseret på. Anmodningen skal gøre rede for, hvorfor der er behov for et indgreb på EU-plan, hvordan EU-midlerne kan bidrage til bekæmpelsen af de strukturelle udfordringer, og for, hvorfor den eksisterende tildeling af midler er utilstrækkelig. Der skal også henvises til de tematiske mål og prioriteter i forordningen om fælles bestemmelser og de relevante fondsspecifikke forordninger.

I enhver anmodning om omprogrammering vil Kommissionen anmode medlemsstaten om at evaluere sin partnerskabsaftale og sine programmer. Derved kan man reagere hensigtsmæssigt på de økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer, der er identificeret i den relevante landespecifikke henstilling, relevante rådshenstilling eller det relevante aftalememorandum (for medlemsstater, der modtager finansiel bistand) i overensstemmelse med indholdet i anmodningen om omprogrammering. Indholdet i anmodningen om omprogrammering er nærmere beskrevet nedenfor.

Det fremgår ikke specifikt af forordningen, hvor detaljeret anmodningen skal være, dvs. om den skal nævne de programmer og prioriteter, som påvirkes positivt og negativt af anmodningen om omprogrammering.

Når den relevante landespecifikke henvisning eller relevante rådshenstilling, der har affødt anmodningen om omprogrammering, bedst gennemføres gennem yderligere koncentration af ESI-midler, vil Kommissionen generelt anføre, hvilke programmer og prioriteter der bør styrkes. Kommissionen overlader til medlemsstaternes skøn at afgøre, hvilke programmer og prioriteter, der bør reduceres tilsvarende. I tilfælde af ingen eller utilstrækkelig reaktion fra den pågældende medlemsstat vil Kommissionen definere de programmer og prioriteter, som bør reduceres. Desuden kan Kommissionen i sin anmodning anføre, hvilke programmer og prioriteter af kritisk betydning der bør være beskyttet mod reduktion. Desuden kan Kommissionen i visse tilfælde også i anmodningen om omprogrammering anføre de programmer og prioriteter, der bør reduceres, og begrunder i så fald årsagen hertil.

Men hvis den relevante landespecifikke henstilling eller relevante rådshenstilling, der udløser anmodningen om omprogrammering, bedst kan gennemføres gennem en nedsat ESI-tildeling i en specifik sektor, vil Kommissionens anmodning klart anføre de programmer og prioriteter, som bør reduceres. Kommissionen overlader det til medlemsstaternes skøn at afgøre, hvilke programmer og prioriteter der bør modtage tilsvarende flere ressourcer. I overensstemmelse med artikel 18 i forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke regler koncentrerer medlemsstaterne støtten om foranstaltninger, der giver den største merværdi i form af intelligent, bæredygtig og

inklusiv vækst under hensyntagen til de relevante landespecifikke henstillinger i henhold til artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger, som er vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Hvis anmodningen om omprogrammering udløses af en kombination af de to ovennævnte scenarier, anfører Kommissionen i sin anmodning både de programmer og/eller prioriteter, som vil påvirkes positivt (og dermed drage fordel af mere ressourcer), og dem, der påvirkes negativt (og dermed reduceres).

Antallet af programmer og prioriteter, der omfattes af omprogrammeringen, bør generelt begrænses til det strengt nødvendige.

Hvad angår ændringernes karakter, skal Kommissionen ikke blot angive de programmer og prioriteter, der skal omfordeles, men også minimumsindholdet af de ændringer, der skal foretages af medlemsstaten, og de (specifikke) mål, der skal nås. Kommissionen skal også angive eksempler på foranstaltninger, der skal støttes via de supplerende indtægter som følge af omprogrammeringen.

I anmodningen om omprogrammering vil Kommissionen også give en indikation af de forventede finansielle virkninger. Der vil blive taget hensyn til de beløb, der er til rådighed til omprogrammeringen, programperiodens stadium og medlemsstatens kapacitet til at absorbere de omfordelte midler.

Den pågældende medlemsstat bør i lyset af Kommissionens anmodning foretage en tilbundsgående undersøgelse af partnerskabsaftalen og de programmer, der er nævnt i anmodningen. Medlemsstaten bør vurdere, hvordan programmerne kan ændres på en måde, som bedst modsvarer Kommissionens anmodning. Efter denne undersøgelse forelægger medlemsstaten sine ændringer af partnerskabsaftalen og de relevante programmer. For partnerskabsaftalen skal disse mindst omfatte:

- for hver berørt ESI-fond en revideret vejledende fordeling af EU-støtten pr. tematisk mål på nationalt plan
- for hver berørt ESI-fond en revision af sammenfatningen af de vigtigste forventede resultater pr. tematisk mål
- en revideret liste over programmer, som fordelt på ESI-fond og år viser de reviderede vejledende tildelinger under hensyntagen til de foreslåede ændringer, og
- en finansiel oversigt med angivelse af ESI-fonds reviderede vejledende tildelinger til de ændrede programmer.

For så vidt angår de relevante programmer, der påvirkes (positivt eller negativt) af Kommissionens anmodning, forventes medlemsstaten som minimum at forelægge ændringer vedrørende:

- den strategi for programmets bidrag til at løse de udfordringer, der er identificeret i den relevante landespecifikke henstilling eller relevante rådshenstilling, for at afspejle de forventede resultater af det ændrede program

- begrundelsen for udvælgelsen af reviderede tematiske mål og prioriteter (som omfatter både dem, der blev styrket, og dem, der blev reduceret), og i hvilket omfang de påvirker de relevante strukturelle udfordringer, der er kilden til anmodningen om omprogrammering

- en begrundelse for de reviderede finansielle tildelinger

- beskrivelsen af relevante prioriteter, herunder for hver af de berørte prioriteter, ændringer af de specifikke mål og evt. en beskrivelse af det reviderede referenceniveau og de forventede resultater

- en beskrivelse af, hvilke typer aktioner der bør støttes under de reviderede prioriteter og deres forventede bidrag samt eksempler på disse aktioner

- resultatrammen, navnlig de milepæle og mål for hver indikator (finansielle, output og resultater, hvor dette er relevant) i hvert prioriteret emne, der skal omfordeles, og bevis på overholdelse af kravet om, at indikatorer for output og centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, svarer til mere end 50 % af den finansielle tildeling til prioriteten

- programmets finansieringsplan.

Kommissionen vil inden for en måned fremsætte eventuelle bemærkninger til medlemsstatens oprindelige svar. Derefter fremlægger medlemsstaten sit forslag til ændring af partnerskabsaftalen og de relevante programmer senest to måneder efter svaret. Hvis Kommissionen finder medlemsstatens svar tilfredsstillende, godkender den de pågældende ændringer.

4. Effektive foranstaltninger som følge af Kommissionens anmodning om omprogrammering

Hvis medlemsstaten undlader at træffe effektive foranstaltninger inden for de frister, der er fastsat i artikel 23, stk. 3 og 4, kan Kommissionen fremsætte et forslag til Rådet om at suspendere en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer og prioriteter. Forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke eksplicitte kriterier til vurdering af effektive foranstaltninger. Kommissionen tager forskellige kriterier i betragtning i forbindelse med denne vurdering.

Det første klare tilfælde af manglende effektive foranstaltninger er, når en medlemsstat ganske enkelt ikke — inden for de frister, der er opstillet i forordningen — forelægger enten en foreløbig reaktion eller et forslag til ændring af partnerskabsaftalen og de pågældende programmer. Ved at se bort fra Kommissionens anmodning om omprogrammering bringer den berørte medlemsstat sig i en situation, hvor den undlader at træffe effektive foranstaltninger.

Såfremt en medlemsstat forelægger de nødvendige dokumenter inden for de fastsatte frister, foretager Kommissionen under hensyntagen til anmodningen om omprogrammering et kvalitetstjek af de foreslåede ændringer. Dette kvalitetstjek baseres på kriterier som f.eks.:

- Afsættes der med de foreslåede ændringer flere eller færre midler (alt efter det enkelte tilfælde) til alle de programmer og prioriteter, der er angivet i Kommissionens anmodning?

- Er stigningen/reduktionen af programmer og prioriteter i overensstemmelse med Kommissionens vurdering i anmodningen om omprogrammering?

- Er årsagen, de specifikke mål og forventede resultater vedrørende disse ændringer tilstrækkeligt uddybet?

- Er de nødvendige ændringer korrekt afspejlet i de relevante prioriteter i programmerne og i de relevante afsnit af partnerskabsaftalen?

- Er de foreslåede ændringer konsistente? Stemmer den reviderede programstrategi overens med de forventede bidrag til løsningen på de udfordringer, der peges på i den relevante landespecifikke henstilling, den relevante rådshenstilling eller det aftalememorandum, der lå til grund for anmodningen?

- Er resultatrammen blevet revideret, og er den i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af programmerne og prioriteterne?

- Er de reviderede programmer og prioriteter i overensstemmelse med de nuværende fondsspecifikke programmeringsbehov?

I betragtning af omprogrammeringsanmodningens forholdsvis præskriptive karakter og medlemsstatens mulighed for at forbedre sit forslag i denne proces betragter Kommissionen udelukkende foranstaltningerne som effektive, når svaret fra medlemsstaten anses for tilfredsstillende på grundlag af ovennævnte kriterier.

Hvis en medlemsstat undlader at træffe effektive foranstaltninger, kan Kommissionen foreslå Rådet en suspension af betalingerne, og skal begrunde sit forslag herom. Den skal uddybe, hvorfor ændringer eller revisioner i de foreslåede bevillinger til de forskellige programmer og prioriteter ikke er tilstrækkelige eller ikke opfylder kravene til at opnå de mål i den relevante landespecifikke henstilling, relevante rådshenstilling eller det aftalememorandum, der lå til grund for anmodningen.

5. Omstændigheder, der kan give anledning til suspension af betalinger

I henhold til artikel 23, stk. 6, kan Kommissionen foreslå Rådet at suspendere en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer og prioriteter, hvis en medlemsstat undlader at træffe effektive foranstaltninger. Forordningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde Kommissionen bør fremsætte forslag om en suspendering. I dette afsnit uddybes de tilfælde, hvor Kommissionen vil overveje en suspension. Ikke desto mindre kan særlige omstændigheder i en medlemsstat, f.eks. et fald i BNP i faste priser i to eller flere på hinanden følgende år forud for anmodningen om omprogrammering, eventuelt tages i betragtning.

Kommissionen vil overveje at foreslå en suspension i tilfælde af "ingen indsats", dvs. hvis medlemsstaten ikke fremlægger et foreløbigt svar på Kommissionens anmodning eller et forslag om at ændre partnerskabsaftalen og programmerne inden for de frister, der

er fastsat i forordningen. Kommissionen vil ikke overveje at foreslå suspension, hvis medlemsstaten forelægger et foreløbigt svar inden for den frist, der er fastsat i artikel 23, stk. 3, men Kommissionen vurderer, at dette svar ikke i tilstrækkelig grad er en opfølgning på anmodningen om omprogrammering. Medlemsstaten har fortsat mulighed for i væsentlig grad at forbedre kvaliteten af sit svar, navnlig på grundlag af de bemærkninger, som Kommissionen eventuelt fremsætter inden for en måned efter modtagelsen af det foreløbige svar. I sådanne tilfælde vil Kommissionen kun overveje muligheden for at foreslå en suspension efter en kvalitetskontrol af den formelle ændring af partnerskabsaftalen og programmerne (artikel 23, stk. 4), som er indgivet inden for den frist, der er fastsat i forordningen. Hvis Kommissionen finder, at forslaget ikke er en opfølgning på anmodningen om omprogrammering, eller de foreslåede ændringer ikke er korrekt afspejlet i partnerskabsaftalen og programmerne, eller de ikke er ambitiøse nok, kan den overveje en suspension af betalingerne inden for den periode på tre måneder, der er fastsat i artikel 23, stk. 6.

6. Kriterier for fastlæggelse af de programmer, der skal suspenderes, og suspensionens niveau

En suspension under den første streng af foranstaltninger (artikel 23, stk. 6 og 7, i forordningen om fælles betingelser) er ikke automatisk og vedrører kun betalingerne. Den umiddelbare virkning er en afbrydelse af pengestrømmene til medlemsstaten.

Når Kommissionen fremsætter forslag til Rådet om en suspension af betalingerne, angiver den de pågældende programmer eller prioriteter og beløb. Artikel 23, stk. 7, fastlægger Rådets beføjelser og fastsætter et loft for suspensionen på 50 % af betalingerne for hvert af de pågældende programmer. Det fremgår af artikel 23, stk. 7, at suspensionsniveauet kan sættes op til 100 %, hvis medlemsstaten fortsat forsømmer at træffe effektive foranstaltninger senest tre måneder efter Rådets beslutning om at suspendere betalingerne.

Ud over loftet på 50 % af betalingerne fremgår det også af artikel 23, stk. 7, at omfanget af suspensionen "*skal være forholdsmæssigt og effektivt og respektere princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår suspensionens indvirkning på den pågældende medlemsstats økonomi*".

Kommissionen mener, at proportionalitet og effektivitet betyder, at suspensionen vil blive fastsat til det beløb, der er nødvendigt for at skabe de rette incitamenter for medlemsstaterne til at overholde Kommissionens anmodning, idet der også tages hensyn til størrelsen af afvigelsen mellem anmodningen og forslaget fra medlemsstaten. Denne vurdering skal foretages sag for sag.

Omfanget af suspensionen udtrykt som en andel af BNP vil blive taget i betragtning for at sikre ligebehandling af alle medlemsstater. Dette vil kunne forhindre, at de største modtagere af de europæiske struktur- og investeringsfonde påvirkes i urimelig grad i forhold til de mere udviklede medlemsstater, der modtager mindre ESI-finansiering i forhold til deres befolkning og størrelsen af deres økonomier.

De økonomiske og sociale forhold i medlemsstaterne vil blive taget i betragtning under hensyntagen til formildende omstændigheder svarende til dem, der finder anvendelse i forbindelse med suspensioner, som omhandlet i artikel 23, stk. 9. Disse omstændigheder reducerer suspensionen med en bestemt koefficient, som anført i bilag III til forordningen om fælles bestemmelser, baseret på arbejdsløsheden, den forholdsmæssige andel af

personer i fare for fattigdom eller social udstødelse eller indskrænkningen i BNP i den pågældende medlemsstat.

I sit forslag om suspension anfører Kommissionen de pågældende programmer og prioriteter. Som hovedregel vil Kommissionen foreslå at anvende suspensionen for de programmer eller prioriteter, der bør reduceres, for at give plads til yderligere koncentration på mere afgørende programmer og prioriteter. De programmer, der skal reduceres, vil afhængigt af omstændighederne blive defineret enten af Kommissionen i anmodningen om omprogrammering, i de bemærkninger, der fremsættes i henhold til artikel 23, stk. 3, eller af medlemsstaten i dens første svar eller forslag til ændring af partnerskabsaftalerne og programmerne.

I de tilfælde, hvor programmer eller prioriteter i anmodningen om omprogrammering er udpeget som programmer og prioriteter, der skal forhøjes, bør disse ikke berøres af suspensionen, idet de betragtes som vigtige på det tidspunkt, hvor suspension anvendes. Dette er også i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III til forordningen om fælles bestemmelser, hvoraf det fremgår, at en suspension af forpligtelser under anden streng ikke bør berøre programmer og prioriteter, hvortil der tilføres øgede midler som følge af en anmodning om omprogrammering i henhold til første streng.

Der er ikke fastsat en specifik tidsramme for Kommissionens vedtagelse af forslaget om ophævelse af suspensionen af betalinger, når den pågældende medlemsstat har truffet effektive foranstaltninger i henhold til artikel 23, stk. 8. Under alle omstændigheder vil Kommissionen vedtage forslaget straks efter godkendelsen af den reviderede partnerskabsaftale og partnerskabsprogrammerne.

KONKLUSION

Den tætte sammenknytning mellem ESI-fondene og den økonomiske styring i EU sikrer, at EU-udgifternes effektivitet hviler på en forsvarlig økonomisk politik. EU-støtten kan om nødvendigt omfordeles til at tackle nye økonomiske og sociale udfordringer.

I 2014 vil det i partnerskabsaftaler og programmer blive prioriteret på hensigtsmæssig vis at imødegå de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger og relevante rådshenstillinger for at sikre fuld tilpasning til de økonomiske styringsprocedurer fra starten. Dette vil også på kort sigt begrænse eventuelle omprogrammeringer i henhold til artikel 23. Da de europæiske struktur- og investeringsfonde yder støtte til investeringsstrategier på mellemlang sigt, vil Kommissionen fra 2015 bruge sine omprogrammeringsbeføjelser med omhu. En anmodning om omprogrammering vil først blive iværksat, når en evaluering af partnerskabsaftaler og -programmer er det bedste middel til at imødegå de strukturelle udfordringer, der identificeres i de relevante rådshenstillinger eller de makroøkonomiske tilpasningsprogrammer.

Kommissionen vil på behørig vis begrunde enhver anmodning om omprogrammering og fremlægge tilstrækkelige oplysninger vedrørende de programmer og prioriteter, der skal styrkes eller indskrænkes i henhold til den konkrete sag, og angive de forventede finansielle virkninger. Hensigten med dette er at imødegå de strukturelle udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, relevante rådshenstillinger eller foranstaltninger som led i et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

De foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet, vil blive vurderet på grundlag af objektive kriterier. Hvis medlemsstaten forsømmer at træffe effektive foranstaltninger, vil Kommissionen forklare, hvorfor medlemsstatens foreslåede ændringer anses for at være utilstrækkelige. Enhver suspension vil tage hensyn til formildende omstændigheder. Kommissionen vil ikke foreslå suspension af programmer eller prioriteter, hvortil der tilføres øgede midler som følge af en omprogrammering, eller som anses for at være af afgørende betydning.